

[Ebba Strange]

Jeg opfattede hr. Bernhard Baunsgaards første bemærkninger som rettet lidt til mig, og jeg vil for en ordens skyld sige, at jeg har forståelse for, at vi ikke kan få offentliggjort grundlaget for flygtningenævnets afgørelser. Jeg har heller ikke på noget tidspunkt foreslået offentliggørelse af ambassadens rapport fra Teheran. Jeg har bedt om, at vi fik den at se i retsudvalget, men jeg har aldrig foreslået, at den skulle offentliggøres.

Det, der lå i mine bemærkninger, var et forslag om at overveje en ændring af flygtningenævnets forretningsorden på en sådan måde, at offentligheden kunne få at vide, om der var dissens i sagerne. Ved en landsretsafgørelse eller en højesteretsafgørelse får vi jo at vide, at de og de navngivne dommere har forholdt sig sådan og sådan til sagen. Det var sådan noget, jeg tænkte på, da jeg snakkede om offentliggørelse af dissenser i flygtningenævnet.

Birgith Mogensen (CD):

Naturligvis må CD skarpt tage afstand fra Mogens Glistrups stillingtagen til de i sin tid inviterede gæstearbejdere og til flygtningeproblemet som helhed. Men lige så naturligt er det, at flygtningenævnet hurtigt må kunne nægte flygtningestatus til almindelige kriminelle, uanset hvilket land de kommer fra. F.eks. er det en kendsgerning, at antallet af udenlandske narkotikaforbrydere, som ikke selv er narkomaner, procentvis i forhold til samme kategori danskere optager langt flere fængselspladser.

Vi ved, at visse borgerkrige og andre krige delvis finansieres af narkotikahandel. Bl.a. derfor er det absolut nødvendigt lynhurtigt at afvise og udvise disse og andre kriminelle personer, hvilket land de end kommer fra.

Jeg ved godt, at nogle har forsøgt at gøre betegnelsen »bekvemmelighedsflygtning« til at uartigt ord. Ikke desto mindre dækker denne betegnelse ganske godt, når vi tænker på en del af den kategori udlændinge, som er kommet til Danmark inden for det sidste års tid. Jeg bebrejder ikke denne gruppe tilrejsende, at de er landet i Danmark. En liberal 1983-udlændingelov gav disse mennesker forhåbninger om en langt bedre tilværelse i Danmark. »Illegale« rejsebureauformere vildledte og forførte disse mennesker. Pengebe- gærlige menneskesmuglere var og er det led,

som bringer hovedparten af disse personer til Danmark, og som Poul Hartling har sagt, opbygger de tit en usand historie, som giver dem flygtningestatus og senere asyl.

Flygtningenævnet har svært ved at kontrollere, om den enkelte taler sandt. Med hensyn til forespørgsler af kontrolmæssig art er det f.eks. umuligt at fæste lid til indhentede oplysninger fra det despotiske, præstestyrede Iran. Man kan heller ikke regne med at få reelle informationer fra kaoslandet Libanon. I disse og lignende tilfælde må tvivlen komme asylansøgeren til gode. Flygtningenævnet må af humanitære årsager forlænge visse opholdstilladelser eller returnere vedkommende til første asylland, indtil den såkaldte flygtnings forhold er nøje undersøgt. Det må gøres svært at lyve sig igennem det nåleøje, der fører til asylret.

Der er ingen tvivl om, at nogle folketingsmedlemmer i denne sag betragter en del af min tale som nebenan-snak. Det må jeg finde mig i, men vær sikker på, at formålet med det, jeg har sagt, er at mane til eftertanke.

Med disse bemærkninger vil jeg meddele, at CD tilslutter sig regeringspartierne forslag om ændring af udlændingeloven.

Vedrørende L 201 er vi mange, der mener, at et stort antal mennesker er og fremtidig vil være uægte flygtninge, som direktoratet for udlændinge kan nægte flygtningestatus inden tre døgn forløb. De udvises omgående til første asylland eller andet land. Den anden gruppe, hvor beviser og andre ting taler for, at flygtningen virkelig er en ægte flygtning, skal omgående have flygtningestatus og hurtigst muligt forsynes med asylret og derefter integreres i det danske samfund.

En sådan hastig procedure vil mindske grundløse klager til flygtningenævnet. Flygtningenævnet skal kun tage sig af klager, hvor der er tvivl med hensyn til spørgsmålet om uægte eller ægte flygtninge. Til gengæld skal disse klager behandles meget effektivt og endeligt afgøres af formanden for flygtningenævnet og en repræsentant for Dansk Flygtningehjælp. Hvis de ikke kan blive enige, må hele nævnet stemme sig til et resultat.

CD kan godt medvirke til den humanitære del af lovforslaget, dog mener vi, at begrebet »humanitære grunde« må defineres mere nøjagtigt, f.eks. spørgsmålet om, hvilke grunde der ikke falder ind under betegnelsen »humanitære«.